

- да отмени член 5, параграф 1 от Регламент 1954/2003 на Съвета, доколкото с него не се оставя в сила забраната за достъп на испанските кораби до водите около Азорските острови за риболов на риба тон и подобните ѝ видове,
- да върне делото на Първоинстанционния съд, ако приеме, че фазата на производството позволява да се постанови окончателно решение по делото, и
- да осъди Съвета на Европейския съюз да заплати съдебните разходи, направени от Autonomous Region of the Azores (Região Autónoma dos Açores) както в първоинстанционното, така и в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага седем правни основания в подкрепа на жалбата си срещу посоченото по-горе решение на Първоинстанционния съд.

Първо, Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че защитата, предоставена на жалбоподателя съгласно член 299, параграф 2 ЕО не е достатъчна, за да се установи, че същият е засегнат лично от обжалваните разпоредби.

Второ, Първоинстанционният съд неправилно заключил, че само държавите-членки, а не и местните органи на управление, имат право да защитават общите интереси на своята територия.

Трето, Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не направил разграничение между съображенията, свързани с околната среда, и икономическите съображения.

Четвърто, Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че обжалваните разпоредби няма да имат вредоносни последици за рибните запаси и за морската среда на Азорските острови и, оттам, за оцеляването на риболовния сектор в региона.

Пето, Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че последиците на обжалваните разпоредби върху законодателните и изпълнителните правомощия на жалбоподателя не го правят лично засегнат от разпоредбите.

Шесто, Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото, като приел, че жалбата на жалбоподателя е недопустима поради липса на други ефективни способи за съдебна защита на разположение на жалбоподателя.

Седмо, Първоинстанционният съд допуснал грешка при прилагане на правото, като не разгледал факторите, на които се позовава жалбоподателят, нито кумулативно, нито поотделно.

- (¹) Регламент № 1954/2003 на Съвета от 4 ноември 2003 година за управление на риболовното усилие по отношение на определени общностни риболовни зони и рибни ресурси, за изменение на Регламент (ЕО) № 2847/93 и за отмяна на Регламенти (ЕО) № 685/95 и (ЕО) № 2027/95, ОВ L 289, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 7, стр. 30.
- (²) Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета от 16 декември 2002 година за определяне на специалните условия за достъп до риболовните полета на дълбоководни запаси и за определяне на съответните изисквания, ОВ L 351, стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 6, стр. 231.
- (³) Регламент (ЕО) № 685/95 на Съвета от 27 март 1995 година относно управлението на риболовното усилие по отношение на някои риболовни зони и ресурси на Общността, ОВ L 71, стр. 5; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 2, стр. 240.
- (⁴) Регламент (ЕО) № 2027/95 на Съвета от 15 юни 1995 година за създаване на система за управление на риболовното усилие по отношение на определени риболовни зони и ресурси на Общността, ОВ L 199, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 2, стр. 259.

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 9 октомври 2008 г. — Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé — Встъпила страна: Syndicat de la Diététique et des Compléments Alimentaires/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

(Дело C-446/08)

(2008/C 327/27)

Език на производството: френски

Преpraщаща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Ищци: Société Solgar Vitamin's France, Valorimer SARL, Christian Fenioux, L'Arbre de Vie SARL, Société Source Claire, Nord Plantes EURL, Société RCS Distribution, Société Ponroy Santé

Ответници: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Emploi, Ministre de la Santé, de la Jeunesse et des Sports, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Директива 2002/46/ЕО от 10 юни 2002 година ⁽¹⁾ и по-конкретно член 5, параграф 4, и член 11, параграф 2 от нея, да се тълкуват в смисъл, че по принцип е от компетентност на Комисията да определя максималните количества от витамини и минерали, съдържащи се в добавките към храни, като държавите-членки си запазват компетентността да приемат правна уредба в тази област до приемането от Комисията на необходимия общностен акт?
- 2) При утвърдителен отговор на този въпрос:
 - а) Длъжни ли са държавите-членки при определяне на тези максимални количества да спазват разпоредбите на членове 28 и 30 от Договора за ЕО, трябва ли те също така да се ръководят от критериите, определени в член 5 от директивата, включително и от изискването за оценка на риска, основаваща се на общопризнати научни данни в един сектор, характеризиращ се все още с относителна неяснота?
 - б) Може ли държава-членка да определя максимално допустими стойности, когато това е възможно, както например при флуора, да определя с точност в цифрово изражение приема на витамини и минерали, постъпващи от други хранителни източници, по-конкретно от питейната вода, за всяка група потребители и поотделно за всяка територия? Може ли в този случай да определя нулев процент при наличието на доказани рискове, без да приложи предпазната процедура по член 12 от Директивата от 10 юни 2002 година?
 - в) При определяне на максималното допустимо съдържание, ако е възможно да се отчитат разликите в степените на чувствителност на различните потребителски групи по смисъла на буква а) от параграф 1 на член 5 от директивата, може ли държава-членка да се основава и на това, че дадена мярка, отнасяща се единствено до особено изложени на риск потребители, например едно подходящо етикетирание би могло да възпре тази група от това да прибегва до хранителни вещества с благоприятно влияние за нея в малки дози? Може ли отчитането на тази разлика в чувствителността да доведе до прилагане по отношение на цялото население на максималната допустима стойност, адаптирана към чувствителни потребители, по-конкретно на деца?
 - г) В каква степен максималните допустими стойности могат да бъдат определяни в отсъствието на граници за безопасен прием поради липса на установена опасност за здравето? По-общо, в каква степен и при какви условия претеглянето на критериите, които трябва да се отчитат, би могло да доведе до максимално допустими стойности, чувствително по-ниски от границите за безопасен прием, определени за тези хранителни вещества?

⁽¹⁾ Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки по отношение на добавките към храни (ОВ L 183, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 36, стр.39).

Преюдициално запитване, отправено от Svea hovrätt (Швеция) на 13 октомври 2008 година — Otto Sjöberg/Åklagaren

(Цело C-447/08)

(2008/C 327/28)

*Език на производството: шведски***Препращаща юрисдикция**

Svea hovrätt

Страни в главното производство*Жалбоподател:* Otto Sjöberg*Отговорник:* Åklagaren**Преюдициални въпроси**

- 1) Може ли при определени обстоятелства да се допусне дискриминация, основана на гражданство, в рамките на национален пазар на хазартни и лотарийни игри поради императивни съображения от обществен интерес?
- 2) Ако ограничителната политика, провеждана на националния пазар на хазартни и лотарийни игри, следва няколко цели и една от тях е финансирането на социални дейности, може ли в този случай да се счита, че последното е допълнителна благоприятна последица от ограничителната политика? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако целта да се финансират социални дейности не може да се счита за основна цел на ограничителната политика?
- 3) Може ли държавата да се позовава на императивни съображения от обществен интерес, за да обоснове ограничителната политика по отношение на хазартните игри, ако контролираните от държавата дружества предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, доходите от които постъпват в държавата и една от целите на това предлагане на пазара е финансирането на социални дейности? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако не се установи, че финансирането на социалните дейности е основната цел на посоченото предлагане на пазара?
- 4) Пропорционална ли е пълната забрана да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани в друга държава-членка от дружество — организатор на хазартни игри, което е установено в тази държава-членка и е под надзора на нейните органи, от гледна точка на целта да се упражнява контрол и надзор върху хазарта, при положение че в същото време не съществува никакво ограничение да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани от дружества, установени в държавата-членка, която провежда тази ограничителна политика? Как следва да се отговори на този въпрос, ако целта на подобна правна уредба е да се ограничи хазарта?